

MATTHEÛS

19:27-30

Jezus belooft een rijke beloning aan wie alles verlaat om Hem te volgen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/19-27-30

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Petrus vraagt naar de beloning	4 min	3
2	Wat het betekent om alles te verlaten	5 min	6
3	De twaalf apostelen op twaalf tronen	3 min	8
4	Wedergeboorte en het gezag van de apostelen	9 min	10
5	Honderdvoud ontvangen en de eersten	4 min	15
	Om verder te lezen		17

1

Petrus vraagt naar de beloning

Toen Jezus tegen de rijke jongeling zei dat hij alles wat hij had moest verkopen, aan de armen moest geven en Hem moest komen volgen, gehoorzaamde de man niet. Hij ging bedroefd weg, omdat hij veel bezittingen had. Het is interessant hoe de duivel tegen ons liegt en ons vertelt dat rijk zijn ons gelukkig zal maken. De meesten van ons nemen aan dat we veel gelukkiger zouden zijn als we maar meer bezittingen hadden. Toch zou dit verhaal ons moeten corrigeren. Deze man had veel bezittingen, en hij ging bedroefd weg omdat hij veel bezittingen had. Die bezittingen beheersten zijn hart. Ze maakten het hem onmogelijk Jezus te volgen, omdat ze de afgod van zijn hart waren. Het is heel moeilijk om bezittingen te hebben zonder je bezittingen tot afgod te maken.

Jezus zei zelfs:

En de discipelen verbaasden zich over Zijn woorden. Maar Jezus antwoordde opnieuw en zei tegen hen: Kinderen, hoe moeilijk is het dat zij die op rijkdommen vertrouwen, het Koninkrijk van God binnengaan!

MARKUS 10:24

Hij zei tegen Zijn discipelen:

Jezus zei tegen Zijn discipelen: Voorwaar, Ik zeg u dat een rijke moeilijk het Koninkrijk der hemelen kan binnengaan. Nogmaals zeg Ik u: Het is gemakkelijker dat een kameel door het oog van een naald gaat, dan dat een rijke het Koninkrijk van God binnengaat.

MATTHEÛS 19:23-24

Toen Zijn discipelen hun verbazing over deze uitspraak uitten, zeiden ze:

Wie kan er gered worden?

Jezus zei:

Maar Jezus keek hen aan en zei tegen hen: Bij de mensen is dat onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk.

MATTHEÛS 19:26

We gaan verder met de passage in Mattheüs 19, na deze verzen waarop ik zojuist heb gezinspeeld, en bekijken hoe Petrus reageerde. In Mattheüs 19:27 staat:

Toen antwoordde Petrus en zei tegen Hem: Zie, wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd; wat zal dan ons deel zijn?

MATTHEÛS 19:27

Hier hebben we iets wat Jezus zei en wat kennelijk van toepassing is op de twaalf apostelen. Hoewel jij en ik niet tot hen behoren, kunnen we uit deze passage iets belangrijks voor onszelf leren. Petrus zag dat de rijke jongeling had geweigerd te doen wat Jezus zei. Wat Jezus hem had opgedragen was natuurlijk dat hij moest verkopen wat hij had, het aan de armen moest geven, een volgeling moest worden, zijn kruis moest opnemen en een discipel van Jezus moest zijn. Petrus zei:

Dat hebben wij gedaan. Kijk, we hebben alles achtergelaten en zijn U gevolgd.

Vervolgens zegt hij:

Wat krijgen wij dan?

Petrus had inderdaad alles prijsgegeven, zoals hij zegt, en was Jezus gevolgd. Toch hield hij zich nog steeds bezig met de vraag welke beloningen daarvoor misschien zouden komen. Is dat verkeerd? Volgens mij ontmoedigt de Bijbel ons nergens om na te denken over de beloningen die zullen voortkomen uit het volgen van Jezus. Persoonlijk vind ik het geweldig, en waarschijnlijk prijzenswaardig, als iemand elk offer voor Jezus zou brengen zonder er enig belang bij te hebben daar ooit enige beloning voor te ontvangen. Puur uit liefde voor Hem geef ik graag alles op, en het kan me niet schelen of ik er wel of geen beloning voor krijg.

Maar zelfs als dat een prijzenswaardige houding is, eist de Bijbel niet dat we die houding in alle opzichten aannemen, want de Bijbel vertelt ons dat er beloningen zullen zijn. Deze beloften van beloning worden ons in feite gegeven als aansporing om te doen wat juist is. Denk aan de Bergrede in Mattheüs 6, waar Jezus zei:

Wees op uw hoede dat u uw liefdegave niet geeft in tegenwoordigheid van de mensen om door hen gezien te worden; anders hebt u geen loon bij uw Vader, Die in de hemelen is.

MATTHEÛS 6:1

Hij wees er vervolgens op dat als je aalmoezen geeft, bidt en vast op een manier die God behaagt:

zodat uw liefdegave in het verborgene zal zijn; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden.

MATTHEÛS 6:4

Jezus stelde het vooruitzicht op hemelse beloningen duidelijk voor als een aansporing om de dingen te doen zoals Hij zei dat ze gedaan moesten worden. Er kan dus niets laags, minderwaardigs of verkeerd aan zijn dat we ons ervan bewust zijn dat er beloningen zullen zijn voor wat we doen, als we doen wat juist is.

2

Wat het betekent om alles te verlaten

Petrus vroeg zich dit af omdat hij inderdaad alles had opgegeven. Het interessante hiervan is dat we naar het geval van Petrus kunnen kijken om beter te begrijpen wat het betekent om alles prijs te geven. Hij zegt:

Toen antwoordde Petrus en zei tegen Hem: Zie, wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd; wat zal dan ons deel zijn?

MATTHEÛS 19:27

Jezus maakte in Lukas 14:33 duidelijk:

Zo kan dan ieder van u die niet alles wat hij heeft, achterlaat, geen discipel van Mij zijn.

LUKAS 14:33

Wij zeggen: ‘Dat klinkt als een zeer strenge eis. Alles prijsgeven wat ik heb — moet ik een armoedzaaier worden?’ Dat hangt ervan af. Wat betekent het om alles prijs te geven?

Hier hebben we een goed voorbeeld. Petrus is een voorbeeld van iemand die alles verlaten had, zoals hij zei:

Heer, we hebben alles achtergelaten om U te volgen.

Als we naar Petrus kijken, zien we dat Jezus Petrus inderdaad beschouwde als iemand die alles verlaten had om Hem te volgen. En toch bezat Petrus nog het een en ander, nietwaar? Hij had een huis, want we lezen dat Jezus na dit moment nog vaak in het huis van Petrus verbleef. Hij had een vrouw en waarschijnlijk kinderen. We weten dat Petrus getrouwd was en dat hij bezittingen had. We weten dat hij nog steeds visgerei had, want Jezus stuurde hem bij een bepaalde gelegenheid in Mattheüs hoofdstuk 17 eropuit om te vissen. Hij schijnt ook nog steeds zijn vissersboot in bezit te hebben gehad, want van tijd tot tijd liet Jezus Zich door Petrus en de anderen in hun boot naar de overkant van het Meer van Galilea brengen. Hier hebben we iemand van wie werkelijk wordt gezegd dat hij alles verlaten had, en toch bezit hij een huis, heeft hij een gezin, heeft hij enkele bezittingen en heeft hij een boot. Toch zegt hij:

Heer, we hebben alles opgegeven.

Jezus zei niet:

Petrus, waar heb je het over? Je hebt niet alles opgegeven. Weet je dan niet dat je je huis, je boot en je familie nog hebt? Die moet je ook nog opgeven.

Nee, dat zei Jezus niet. Jezus zei werkelijk tegen hem:

En Jezus zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat u die Mij gevolgd bent, in de wedergeboorte, als de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid, ook zult zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen van Israël zult oordelen. En al wie huizen of broers of zusters of vader of moeder of vrouw of kinderen of akkers zal verlaten hebben omwille van Mijn Naam, die zal honderdvoudig ontvangen en het eeuwige leven beërven.

MATTHEÛS 19:28-29

Petrus is een goed voorbeeld van wat het betekent om alles te verlaten. Anders dan de rijke jongeman, tegen wie uitdrukkelijk werd gezegd dat hij alles wat hij had moest verkopen en het aan de armen moest geven, kreeg Petrus dat nooit te horen. Tegen Petrus werd eenvoudigweg gezegd dat hij Jezus moest volgen. Zijn specifieke opdracht was niet om alles wat hij had te verkopen, maar in zijn geval om alles wat hij had aan de Heere toe te wijden. Petrus had een huis, maar dat werd de plek waar Jezus en de vrienden van Jezus mochten verblijven. Petrus had een boot, maar die werd het vervoermiddel voor Jezus en Zijn vrienden.

Met andere woorden, alles verlaten wat je hebt betekent niet dat je een uitverkoop in je voortuin houdt en al je bezittingen verkoopt. Al kan het dat wel betekenen, als God je dat opdraagt, zoals Hij dat de rijke jongeman opdroeg. Maar kennelijk heeft Hij Petrus dat nooit opgedragen, en Petrus heeft dat ook niet gedaan. Toch had hij alles verlaten, in die zin dat hij als het ware zijn eigendomsrecht aan Christus had overgedragen. Christus had volledig toegang tot alles, en voor zover Petrus iets had, beheerde hij het alleen maar voor Christus.

Alles verlaten betekent niet altijd dat je afstand doet van alles wat je bezit. Het betekent eenvoudigweg dat je afstand doet van je eigendomsrecht erop en dat eigendomsrecht overdraagt aan Jezus Zelf, zodat je het voortaan als rentmeester beheert. Het wordt een verantwoordelijkheid die God je gegeven heeft om Zijn eigendommen voor Hem te gebruiken. Petrus en de andere discipelen zijn voorbeelden van mensen die inderdaad alles verlaten hebben. Daarom zegt hij:

Wat krijgen wij?

3

De twaalf apostelen op twaalf tronen

Het antwoord van Jezus bestaat uit twee delen. Eerst zegt Hij:

Ik verzeker jullie: wanneer alles nieuw wordt en de Zoon des mensen op zijn glorierijke troon zit, zullen jullie die Mij gevolgd zijn ook op twaalf tronen zitten en rechtspreken over de twaalf stammen van Israël.

Uit deze uitspraak lijkt duidelijk dat dit van toepassing is op de twaalf apostelen. Wanneer Hij zegt:

Jullie die Mij gevolgd zijn, bedoelt Hij specifiek: jullie twaalf die Mij gevolgd zijn in de rol waartoe Ik jullie geroepen heb, namelijk om apostelen te zijn. Want Hij vermeldt dat zij op twaalf tronen zullen zitten. Hij zegt ook dat zij de twaalf stammen van Israël zullen oordelen. Dat geeft ons een heel duidelijke aanwijzing dat Jezus twaalf apostelen koos in plaats van tien, elf, dertien, vijftien of twintig, omdat Hij wilde dat het aantal apostelen overeenkwam met het aantal stammen van Israël.

Het was een manier om symbolisch te zeggen dat Jezus een nieuw Israël vestigde. Het Israël van het Oude Testament stond bekend om zijn afstamming van de twaalf aartsvaders, uit wie de twaalf stammen voortkwamen. En Israël werd soms eenvoudigweg de twaalf stammen genoemd. Jezus vestigde een nieuwe beweging die eveneens twaalf grondleggers en twaalf leiders had. In zekere zin was het een nieuw Israël.

Deze twaalf, zei Hij, zouden op tronen zitten, en daarover moeten we onszelf enkele vragen stellen. Om te beginnen, wat bedoelt Hij met 'in de wedergeboorte'? Wanneer zij op deze tronen zitten, wordt gezegd dat dit in de wedergeboorte is. Er zijn inderdaad mensen die geloven dat Hij het over de opstanding heeft: dat wanneer Jezus terugkomt en de doden opwekt, zoals velen geloven, Jezus op aarde zal regeren en de discipelen samen met Hem op twaalf tronen zullen zitten en naast Hem zullen regeren.

Als dit letterlijk bedoeld is, vind ik dat interessant. Want in Openbaring 3:21 zei Jezus in het algemeen:

Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb.

OPENBARING 3:21

Jezus spreekt daar niet over afzonderlijke tronen. Hij zegt dat iedereen die overwint, iedere trouwe christen die tot de dood trouw blijft, samen met Hem op Zijn troon zal zitten en met Hem zal regeren. Dit is kennelijk de bestemming van alle trouwe christenen in de eeuwigheid: met Christus regeren.

Jezus spreekt echter tot de twaalf apostelen en heeft het erover dat zij op twaalf tronen zullen zitten, kennelijk ieder op een eigen troon, en over de twaalf stammen van Israël zullen regeren. Als dit letterlijk is, dan moeten we ons een situatie voorstellen die zich ooit zal voordoen, vermoedelijk bij de opstanding. Israël zal dan opnieuw als een bijzonder volk worden gevestigd, nog steeds onder te verdelen in twaalf stammen, en de twaalf apostelen zullen op de twaalf tronen zitten, misschien in een duizendjarig rijk of op de nieuwe aarde, en over deze twaalf stammen van Israël regeren. Wie zal er dan over de heidenen regeren? Er zouden theorieën naar voren gebracht kunnen worden, maar daarmee blijft die vraag wel open.

4

Wedergeboorte en het gezag van de apostelen

Ik wil erop wijzen dat Jezus, heel opmerkelijk, niet zegt:

En Jezus zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat u die Mij gevolgd bent, in de wedergeboorte, als de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid, ook zult zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen van Israël zult oordelen.

MATTHEÛS 19:28

Hij zegt niet dat dit bij de opstanding zal gebeuren, een term die Jezus trouwens soms wel gebruikte. De opstanding was iets waar Jezus bij een aantal gelegenheden over sprak. Hij gebruikte hier echter de woorden:

wanneer alles nieuw wordt.

De Schrift gebruikt de term ‘wedergeboorte’ elders niet voor de opstanding op de laatste dag, maar in een heel andere betekenis. Als je in je Bijbel naar Titus hoofdstuk 3 gaat, vind je de betekenis waarin wedergeboorte in het Nieuwe Testament wordt gebruikt. In Titus hoofdstuk 3 staat, vanaf vers 5:

maakte Hij ons zalig, niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar vanwege Zijn barmhartigheid, door het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest.

TITUS 3:5

Paulus spreekt niet over iets wat later, bij de opstanding, gebeurt. Hij spreekt over iets wat gebeurd is. Wij zijn gerechtvaardigd. Hij heeft Zijn Geest over ons uitgestort. Hij heeft ons behouden, en Hij heeft ons door dit middel behouden: door het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest. Het woord ‘wedergeboorte’ spreekt daar over opnieuw geboren worden. Het spreekt over het verschijnsel dat we door de Geest van God opnieuw tot nieuwe mensen zijn gemaakt, opnieuw geboren tot een nieuw bestaan. Dat is wat wedergeboorte is, in elk geval in het taalgebruik van Paulus.

Of Jezus de term precies op dezelfde manier gebruikte als Paulus, weten we niet zeker, want we zien Jezus deze term eigenlijk nergens anders gebruiken. Maar er bestaat op zijn minst de mogelijkheid dat Jezus de term wedergeboorte op dezelfde manier gebruikte als Paulus. Als dat zo is, bedoelt Jezus met:

wanneer alles nieuw wordt, niet: nadat Jezus terugkomt en allen worden opgewekt. Hij zou dan misschien de tijd van de gemeente bedoelen, de tijd na Pinksteren waarin wedergeboorte plaatsvindt. Wanneer de gemeente in die toestand van wedergeboorte is gekomen, zouden de apostelen op twaalf tronen zitten en over de twaalf stammen van Israël regeren.

Ik kan me voorstellen dat er enkele bezwaren tegen deze gedachte zijn. Maar laten we, voordat we die overwegen, over deze mogelijkheid nadenken. Dit zou betekenen dat het bijzondere gezag dat aan de apostelen werd beloofd niet te maken had met de eeuwigheid of met een toekomstig duizendjarig rijk na de opstanding. Het zou te maken hebben met hun bijzondere positie in de gemeente gedurende de gemeentetijd, waarbij zij bijzonder gezag hadden, zoals mensen die op tronen zitten.

Er zouden meerdere bezwaren tegen deze uitleg zijn. Eén bezwaar zou zijn dat Jezus zegt:

Toen antwoordde Petrus en zei tegen Hem: Zie, wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd; wat zal dan ons deel zijn? En Jezus zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat u die Mij gevolgd bent, in de wedergeboorte, als de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid, ook zult zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen van Israël zult oordelen. En al wie huizen of broers of zusters of vader of moeder of vrouw of kinderen of akkers zal verlaten hebben omwille van Mijn Naam, die zal honderdvoudig ontvangen en het eeuwige leven beërven. Maar veel eersten zullen de laatsten zijn, en veel laatsten de eersten.

MATTHEÛS 19:27-30

We kunnen plaatsen in de Schrift vinden waar het zitten van Jezus op de troon van Zijn heerlijkheid gelijkgesteld kan worden aan Zijn plaatsnemen op de troon na de wederkomst. Het lijkt er bijvoorbeeld op dat deze uitdrukking zo wordt gebruikt in Mattheüs 25:31, waar Jezus zegt:

Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid.

MATTHEÛS 25:31

Dat zou natuurlijk bij Zijn wederkomst zijn.

Toch leert de Schrift ook dat Jezus nu op de troon zit. Jezus zit nu op de troon. Hij is opgevaren naar de hemel. Hij is aan de rechterhand van God. Hij zegt in Openbaring dat Hij op Zijn troon heeft plaatsgenomen, op de troon van Zijn Vader. God heeft tegen Hem gezegd:

Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken:
Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gemaakt zal
hebben tot een voetbank voor Uw voeten.

PSALMEN 110:1

De apostel Paulus en de andere apostelen maken heel duidelijk dat Jezus vandaag regeert. Hij is de Koning der koningen en Heere der heren.

Het zou heel goed kunnen dat de wedergeboorte, wanneer Jezus op Zijn troon zit, begon toen Jezus opvoer en daarna de Heilige Geest zond. Hij is opgevaren om Zijn plaats op Zijn troon in te nemen, en Hij is daar vandaag. Jezus zit nu op de troon van Zijn heerlijkheid. In een andere betekenis zal dat bij Zijn wederkomst zichtbaar worden. Het is vandaag voor onze ogen niet zichtbaar, maar het is niettemin een feit. Daarom zou Jezus opnieuw kunnen spreken over het latere leven van de apostelen, nadat Jezus naar de hemel is opgevaren en Zijn Geest heeft gezonden.

Hij zei ook:

Jullie die Mij gevolgd zijn, zullen op twaalf tronen zitten en rechtspreken over de twaalf stammen van Israël.

Je zou kunnen aanvoeren dat de apostelen dat niet gedaan hebben. Wanneer je het boek Handelingen leest, lees je niet dat zij twaalf koninklijke zetels neerzetten en daarop gingen zitten, zoals je je voorstelt dat mensen op twaalf tronen zitten. Ook lezen we niet dat zij in Israël regeerden. Er zijn echter manieren waarop dit begrepen kan worden.

Zelfs de gedachte dat God op een troon zit, kan beeldspraak zijn, want God is geen lichamelijk wezen. Als er over Hem wordt gesproken alsof Hij handen, ogen en voeten heeft, hoeft dat niet letterlijk bedoeld te zijn. Dat geldt ook voor de voorstelling dat Hij een lichaamsdeel heeft waarop Hij op een echte stoel zit. Het kan eenvoudig een manier zijn om te spreken over Gods soevereiniteit en over het feit dat God de grote

Koning is en over alle dingen regeert. Wij denken bij koningen aan mensen die op tronen zitten. Daarom wordt het op antropomorfe wijze zo beschreven dat God op een troon zit. Het hoeft niet per se zo te zijn dat er een letterlijke troon is waarop God zit. Voor het begrip zelf zou dat niet van belang zijn.

Sommigen zijn geneigd dingen letterlijker op te vatten dan anderen, en dat is prima. Maar wat ik zeg, is dat er alle reden is om de mogelijkheid te opperen dat zelfs de verwijzing naar God Die op een troon zit niet letterlijk is. Wat ermee wordt aangegeven, is dat God oppermachtig regeert en soeverein is, ongeacht of Hij letterlijk op een stoel zit. Sommige mensen die liever letterlijker denken, hebben er misschien bezwaar tegen dat ik dit opper. Maar als je een open houding hebt, moet je erkennen dat het mogelijk is dat het zitten op een troon bij God een antropomorfisme is, eenvoudigweg een zinnebeeld van Zijn soevereiniteit. Als dat zo is, dan is het mogelijk dat het zitten van de apostelen op tronen evenmin letterlijk is. Daarmee wordt dan eenvoudigweg bedoeld dat zij gezag zouden hebben, dat zij degenen met gezag in de gemeente zouden zijn en dat hun taak zou bestaan uit het besturen, leiden en richting geven aan de gemeente. Zij zouden in de gemeente een oppergezag hebben dat anderen niet hadden.

De twaalf stammen van Israël zouden letterlijk het Joodse volk kunnen zijn, want de twaalf apostelen geloofden dat het terrein waarop hun apostolische gezag betrekking had Israël was. Misschien herinner je je dat Paulus in Galaten hoofdstuk 2 zei dat hij eens Petrus, Jakobus en Johannes had ontmoet. Zij geloofden dat zij naar de twaalf stammen van Israël waren gezonden, terwijl hij naar de heidenen was gezonden. Jakobus richtte zijn brief aan de twaalf stammen die overal verspreid waren. Het lijkt erop dat de twaalf apostelen zichzelf doorgaans zagen als mensen met een opdracht die op het Joodse volk was gericht. Hun gezag om te prediken en het Koninkrijk van God uit te breiden was gericht op een Joods publiek, terwijl Paulus en zijn metgezellen meer naar de heidenen waren gezonden.

Dit kon symbolisch worden uitgedrukt alsof zij, de twaalf, op twaalf tronen zaten, omdat Christus hun het gezag had gegeven om Hem bij het Joodse volk te vertegenwoordigen. Misschien was deze uitspraak de reden waarom zij dit geloofden, want we weten dat Petrus, Jakobus en Johannes volgens Galaten 2 precies dit als hun opdracht zagen. Misschien hadden ze gelijk. Wie kan zeggen dat ze het mis hadden?

5

Honderdvoud ontvangen en de eersten

We zien dat Jezus deze mannen een bijzondere gezagspositie belooft. Of dit aan het einde der tijden, bij de opstanding, concreet werkelijkheid zal worden, of dat Hij symbolisch spreekt over het bijzondere gezag dat de apostelen tijdens het tijdperk van de gemeente hadden, kunnen we niet zeggen. Maar wat Hij daarna zegt, het andere deel van Zijn antwoord, geldt voor meer mensen dan alleen de twaalf apostelen. Hij zegt in vers 29:

Iedereen die omwille van Mijn naam huizen, broers, zussen, vader, moeder, vrouw, kinderen of land heeft achtergelaten, zal honderd keer zoveel terugkrijgen en het eeuwige leven erven.

Petrus zei:

Toen antwoordde Petrus en zei tegen Hem: Zie, wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd; wat zal dan ons deel zijn?

MATTHEÛS 19:27

Misschien bedoelde Petrus: „We hebben iets groots en edelmoedigs gedaan. We hebben alles opgegeven om U te volgen. Verdienen we daar niet iets voor? Staat God niet bij ons in de schuld?” Jezus lijkt te zeggen: „Iedereen die iets heeft opgegeven, kan God nooit overtreffen in geven. Als je vrouwen en kinderen, huizen en landerijen hebt opgegeven, denk je misschien dat je een groot offer hebt gebracht. Maar zelfs in dit leven, en vooral in het volgende, zul je veel meer dan dat van God ontvangen. God is vrijgeviger dan jij, en je zult in dit leven vele malen meer ontvangen.”

Waar Hij hier ‘honderdvoudig’ zegt, zegt Hij in de parallelle passage in Lukas in feite ‘vele malen meer’. Het is niet letterlijk honderdvoud. Hij gebruikt dat eenvoudigweg als een overdrijving. Hij zegt dat je van God veel meer terug zult ontvangen dan je ooit hebt opgegeven. Beschouw jezelf niet als edelmoedig. Denk niet dat je een groot offer brengt omdat je dit of dat voor God hebt opgegeven. Wanneer je alles bij elkaar optelt wat God je in dit leven zal geven, en in het volgende leven het eeuwige leven, zul je nooit bereiken dat God bij jou in de schuld staat en jou iets verschuldigd is om de balans weer in evenwicht te brengen. Je zult zeker nog steeds iemand zijn die

diep bij God in de schuld staat, want Hij geeft je vele malen meer dan wat je tot nu toe hebt prijsgegeven, en bovendien eeuwig leven. Dat is volgens mij wat Jezus hiermee bedoelt.

Het is zelfs mogelijk dat Hij bedoelt dat de apostelen die predikers werden en hun huizen, hun vertrouwde omgeving en hun familie achterlieten, betere huizen, meer huizen en familie in de gemeente zelf erfden. Elk huis in de gemeente van God stond voor hen open. Ze konden daar verblijven. Iedereen was hun broer, hun zus en hun moeder. Hij zou het op die manier kunnen bedoelen: je hebt het materiële opgegeven en God geeft het je in geestelijke zin terug.

Maar Zijn laatste opmerking is:

Maar veel eersten zullen de laatsten zijn, en veel laatsten de eersten.

MATTHEÛS 19:30

Wat Hij daarmee bedoelt, is dat velen die in de menselijke samenleving de eersten en de belangrijkste mensen zijn, als laatsten het Koninkrijk van God zullen binnengaan. Velen die worden beschouwd als degenen die achteraan in de rij staan, degenen die het minst in aanzien zijn, zullen de eersten zijn. Zo is nu eenmaal het hele Koninkrijk van God. Het spreekt degenen aan die niet sterk gehecht zijn aan dit leven en deze wereld, en die meer uitzien naar het volgende leven. Degenen die in deze wereld comfort, rijkdom en alles hebben wat ze zich maar kunnen wensen, zijn over het algemeen veel minder geïnteresseerd in het volgende leven. Degenen die in deze wereld de eersten zijn, behoren dus vaak tot de laatsten als het gaat om het binnengaan van het Koninkrijk van God. Degenen die wat hun maatschappelijke positie in deze wereld betreft de laatsten zijn, behoren daarentegen tot de eersten die het christelijk geloof omarmen en Jezus op Zijn voorwaarden volgen.

Ik hoop dat jij niet de laatste zult zijn. Ik hoop dat je hieraan gehoor zult geven, jezelf geheel aan Jezus Christus zult toewijden en Zijn discipel zult worden.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Markus 10:24
- Mattheüs 19:23-24
- Mattheüs 19:26
- Mattheüs 19:27
- Mattheüs 6:1
- Mattheüs 6:4
- Lukas 14:33
- Mattheüs 19:28-29
- Openbaring 3:21
- Mattheüs 19:28
- Titus 3:5
- Mattheüs 19:27-30
- Mattheüs 25:31
- Psalmen 110:1
- Mattheüs 19:30

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.